

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 27.489 van 19 mei 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 2 maart 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 februari 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 april 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 mei 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten en christen te zijn. Volgens uw verklaringen die u aflegde voor het CGVS bent u geboren te Bamenda en – net zoals uw ouders – ‘Bafut’ van etnische origine. U woonde van bij uw geboorte in het ouderlijke huis in de Sonac Street te Mezam, Bamenda. Op 8 juni 1996 beviel u van (A.L.A.T.). Hij is de zoon van (A.M.A.), waarmee u toen verloofd was. Hij overleed enige tijd later. U verhuisde in juni 2005 naar Mile II in Nkwen, nadat u op traditionele wijze huwde met de uit Nkwen afkomstige (A.J.). Bij hem heeft u één kind, namelijk (K.R.C.A.) die op 20 januari 2008 te Gent geboren werd.

Na de secundaire school, volgde u twee jaar geschiedenis, literatuur en economie aan de ‘Progressive Comprehensive High School’ van Bamenda tot 1994. Gedurende de vijf daaropvolgende jaren zat u werkloos thuis totdat u in 1999 Albert Womah Mukong tegenkwam. Hij rekruteerde u om als vrijwilliger voor de ‘Human Rights Defence Group’ (hierna HRDG) te werken. In 2000 werd u aangesteld als de enige secretaresse van Albert Womah Mukong, de toenmalige directeur van de HRDG. Toen in juni 2001 Mevr. Nzounkekang Franka directrice van de HRDG werd, werd u haar secretaresse. Op 19 augustus 2003 hield u met Nzounkekang Franka een succesvolle meeting in de ‘Ntsamukong Hall’ in Bamenda. Na de meeting werden jullie samen gearresteerd, maar

Nzounkekang Franka werd onmiddellijk vrijgelaten na protest van het volk. Uzelf werd meegenomen naar de 'Public Security Old Town' te Bamenda. Men beschuldigde u van het opzetten van het volk tegen de regering. Men sloeg u op de benen en de voetzolen. Na één week opsluiting werd u - na druk van Nzounkekang Franka - vrijgelaten. Op 10 mei 2004 kwamen agenten naar het kantoor van de HRDG. Nzounkekang Franka was reeds ondergedoken – soms bij u thuis – en vluchtte naar de Verenigde Staten van Amerika, omdat ze gezocht werd in verband met de zaak 'El-Hadji Baba Dampollo'. Daarom vroegen de agenten u – Nzounkekang Franka's persoonlijke secretaresse – de door haar geschreven 'press releases' in verband met de zaak 'El-Hadji Baba Dampollo' te overhandigen. U zei dat er geen waren, waarop men het kantoor wou doorzoeken. U weigerde dit, waarop u werd gearresteerd en naar de 'Public Security Old Town' te Bamenda werd gebracht. U werd beschuldigd van het typen van de 'press release' en van betrokkenheid in de zaak El-Hadji Baba Dampollo en u werd gefolterd en voor drie weken opgesloten. Op 16 juni 2004 brandde uw ouderlijke huis in Sonac Street af. U gaat er van uit dat dit te maken heeft met het feit dat u onderdak verleende aan de gezochte Nzounkekang Franka. Op 11 oktober 2004 was u waarnemer bij de presidentiële verkiezingen in Mezam, Bamenda. U ging verschillende verkiezingsbureau's af en in het bureau 'Congress Hall' stelde u fraude vast. U sprak (R.I.) aan die toezicht hield over de verkiezingen. Hij trad op en werd daarom zwaar geslagen door de politie. U riep het volk op om hem te helpen, waarop ook u geslagen werd en naar het 'Judicial Police Station' werd gebracht. U werd er verder geslagen en werd diezelfde avond laat vrijgelaten. Op 22 september 2007 – bij het dansfeest van Fon Abumbi II van Bafut – sprak u in uw dorp Bafut tegen een groep mensen over de slechte kansen van de Engelstalige Kameroeners, de zaak El-Hadji en de verkiezingen van 11 oktober 2004. U deelde ook de 'Declaration for Human Rights' uit. Toen u die avond bij uw moeder thuiskwam, kwamen drie burgers het huis binnen. Ze namen u mee naar de 'Public Security Old Town' te Bamenda. U was toen twee maanden zwanger, maar u werd toch geslagen en opgesloten. U werd ziek in de cel en u kreeg er geen medicatie. Toen u op een dag instortte, werd u naar het 'Army Medical Center' gebracht waar u verder bewaakt werd. Op 6 januari 2008 kwam er een agent naar u die beloofde om u te helpen. Hij bracht u in contact met een evangelische priester. De priester had van uw zaak vernomen toen hij in het kantoor van de HRDG langsging, waarna de HRDG uw vertrek met hem regelde. Hij nam u de nacht van 6 op 7 januari 2008 mee naar Douala, vanwaar jullie op 14 januari 2008 samen een vlucht van Brussels Airlines namen tot Brussel. Daar kwam u op 15 januari 2008 aan en deed u op 17 januari 2008 een asielaanvraag. Op 16 juli 2008 nam het Commissariaat-generaal een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van het ongeloofwaardige karakter van uw verklaringen. U diende tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 4 augustus 2008. Op 22 oktober 2008 werd de beslissing van het Commissariaat-generaal vernietigd omdat de Raad van oordeel was dat de door u nieuw bijgebrachte documenten 'determinerend kunnen zijn voor de beoordeling van uw feitenrelaas' en derhalve aanvullende onderzoeksdaden noodzakelijk zijn.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde niet naar uw land van herkomst te kunnen terugkeren, omdat u vervolging vreest door de overheid omwille van uitspraken die u op 22 september 2007 deed in uw dorp Bafut, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst kunnen volgende bedenkingen worden gemaakt bij uw beweerde betrokkenheid bij de HRDG vanaf juli 2005 tot aan uw arrestatie in september 2007.

Zo verklaarde u dat Gaby Ambo de 'promotion officer' was en dat Margaret Mukong de functie van 'general coordinator' bekleedde (gehoor 1 CGVS, p.12 en gehoor 2 CGVS, p.6). U verduidelijkte dat Gaby Ambo 'protection officer' was totdat Patrick [Nkwain] president werd van de HRDG en dat Gaby Ambo sindsdien 'promotion officer' is (gehoor 2 CGVS, p.6). U verklaarde expliciet dat Gaby Ambo geen andere functies bekleedde

dan diegene die u opsomde (gehoor 2 CGVS, p.7). Wat Margaret Mukong betreft, lichtte u toe dat ze de 'general coordinator' is sinds de dood van Patrick [Nkwain] (gehoor 2 CGVS, p.6). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt echter dat sinds de dood van president van de HRDG, Nkwain Patrick, op 11 juli 2005, Gaby Ambo – als staf lid met de meeste anciënniteit – de coördinator is van de HRDG was en dat hij van 2007 tot op heden programma-coördinator is van de HRDG en de leiding heeft van de organisatie. Margaret Mukong wordt in deze informatie niet vermeld in enige functie bij de HRDG en zeker niet als general coordinator, zoals u beweerde (gehoor 1 CGVS, p.12 en gehoor 2 CGVS, p.6). Uit bovenstaande verklaringen blijkt dat u niet op de hoogte bent van wie er na Patrick Nkwain de leidinggevende functie had bij de HRDG. Verder verklaarde u dat Patrick Nkwain werd gedood (gehoor 1 CGVS, p.18), dat hij de dag na een ondervraging over Franka (i.e. voormalig directeur van de HRDG Nzounkekang Franka (gehoor 1 CGVS, p.7)) thuis in een plas bloed werd gevonden en die dag nog in het ziekenhuis overleed (gehoor 2 CGVS, p.8). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt echter dat Nkwain Patrick stierf na een korte ziekte. Men kan verwachten dat u hiervan op de hoogte bent, aangezien u verklaarde dat u vanaf 2000 tot op 22 september 2007 als secretaresse werkzaam was voor de HRDG, onder andere voor Albert W. Mukong en zijn opvolgster Franka [Nzounkekang] (gehoor 1 CGVS, p.5,9,13,17 en gehoor 2, CGVS, p.5). Verder verklaarde u dat Gaby Ambo bij uw weten eenmaal werd gearresteerd en dat dit ongeveer 5 maanden was vóór uw arrestatie op 22 september 2007 (gehoor 2 CGVS, p.9). To en de dossierbehandelaar u later vroeg of u 'Fon Chafah XI' kende, zei u dat Gaby Ambo met hem een probleem had en dat dit de reden was van zijn arrestatie. U bleef bij uw verklaring dat deze arrestatie ongeveer 5 maanden vóór uw arrestatie op 22 september 2007 plaatsvond (gehoor 2 CGVS, p.10-11). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt echter dat de arrestatie van Gaby Ambo omwille van problemen met 'Fon Chafah XI' op 18 november 2004 plaatsvond.

Toen de dossierbehandelaar u vroeg of u belangrijke zaken kon noemen waar de HRDG in 2006 aan werkte, gaf u aan de vraag niet te begrijpen (gehoor 2 CGVS, p.10). Zelfs na een verduidelijking van de vraag door het geven van het voorbeeld van de zaak El Hadji, waaraan de HRDG in 2003 werkte, herhaalde u dat u de vraag niet begreep (gehoor 2 CGVS, p.10), hetgeen merkwaardig is, omdat u de zaak voordien zelf spontaan had vermeld als reden voor de vervolging van Franka [Nzounkekang], de toenmalige leidster van HRDG, alsook voor uw vervolging in 2004 als secretaresse van Franka (gehoor 1 CGVS, p.11). Toen de dossierbehandelaar de vraag voor de derde maal stelde, verklaarde u dat u het niet wist, dat er verschillende bureaus zijn van de HRDG, dat u geen 'document' zag en dat u bovendien minder vaak in het bureau van de HRDG kwam in 2006 (gehoor 2 CGVS, p.10). Toen er u werd gevraagd om uw verklaring - dat u in 2006 minder vaak in het bureau van de HRDG kwam - toe te lichten, gaf u aan dat u er misschien niet was toen het 'document' kwam en dat u geen belangrijke zaken kent uit 2006 (gehoor 2 CGVS, p.10). Uw uitleg dat u niet op de hoogte bent van belangrijke dossiers waar HRDG aan werkte, omdat een document misschien kwam op het moment dat u niet op het kantoor aanwezig was, is onvoldoende, aangezien men zou mogen verwachten dat u als secretaresse van het hele bureau van de HRDG (gehoor 1 CGVS, p.17), die tot 2007 voor deze organisatie beweert te hebben gewerkt (gehoor 1 CGVS, p.5,9,13,17 en gehoor 2, CGVS, p.5) op de hoogte zou zijn van belangrijke dossiers in verband met mensenrechtenschendingen en dit zelfs op nationaal gebied. De door u aangehaalde zaak 'El Hadji' (cf. supra) situeerde zich immers in de North East province – dus niet in uw regio- (gehoor 1 CGVS, p.11 en het door u voorgelegde document van de HRDG (dd. 14 april 2008)), zodat het des te merkwaardig is dat u geen voorbeelden kan geven van mensenrechtenschendingen in Bamenda, waar HRDG actie zou tegen ondernomen hebben. Toen de dossierbehandelaar u vroeg of u belangrijke zaken kon noemen waar de HRDG in 2007 aan werkte, gaf u aan dat deze misschien plaatsvonden toen u problemen kende (22 september 2007) en dat u minder naar het kantoor ging omwille van uw zwangerschap (gehoor 2 CGVS, p.10). Toen de dossierbehandelaar u vroeg of er zich incidenten voordeden bij de 1 oktober-viering van 2006 [door de SCNC (zie informatie in het administratieve dossier)] in Bamenda, waar het kantoor van de HRDG is gevestigd (gehoor 1 CGVS, p.4), gaf u aanvankelijk aan dat u enkel wist dat de vlag werd gehesen, maar dat u er voor de rest niets van wist, dat anderen – zoals uw toenmalige directeur Mukong – meer betrokken waren (gehoor 1 CGVS, p.16). Op het

einde van het gehoor kwam u op de vraag terug en zei u dat er op 1 oktober 2006 vele arrestaties werden verricht in Bamenda, ook van topmensen (gehoor 1 CGVS, p.19). Nochtans blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat er op 1 oktober 2006 weliswaar SCNC-vlaggen werden gehesen op verschillende plaatsen in Bamenda, maar er is geen sprake van 'vele arrestaties (...) van topmensen' op 1 oktober 2006, zoals u beweert (zie informatie in het administratieve dossier). Toen u nadien werd gevraagd of er naar aanleiding van de 1 oktober-viering van 2007 arrestaties gebeurden, verklaarde u dat u niet op de hoogte was, omdat u ziek was (gehoor 1 CGVS, p.17). Nochtans kan uit uw verklaring dat u van 22 september 2007 tot 6 januari 2008 opgesloten werd in 'Public Security Old Town' te Bamenda (zie gehoor 1 CGVS, p.13-14) afgeleid worden dat u op 1 oktober 2007 in detentie zat, waardoor men toch zou verwachten dat u dit als verantwoording zou opgeven voor uw onwetendheid, eerder dan ziekte. Dit doet dan ook twijfels rijzen bij uw beweerde opsluiting. Bovenstaande onwetendheden maken het ongeloofwaardig dat u nog betrokken was bij de HRDG na de dood van Patrick Nkwain op 11 juli 2005.

Verder verklaarde u dat u op 11 oktober 2004 waarnemer was bij de presidentiële verkiezingen in Mezam, Bamenda (gehoor 1 CGVS, p.6). Uw betrokkenheid bij deze verkiezingen staat echter in contrast met het feit dat u niet ging stemmen bij de laatste verkiezingen in 2007. Toen u tijdens het eerste gehoor door het Commissariaat-generaal werd gevraagd waarom u niet ging stemmen in 2007, dacht u na en zei u enkel dat u niet wou stemmen, zonder een specifieke reden te geven (gehoor 1 CGVS, p.3). Tijdens het tweede gehoor door het Commissariaat-generaal antwoordde u op dezelfde vraag dat de vervalsing bij de verkiezingen, alsook het feit dat u –naar aanleiding van de vorige verkiezingen- zwaar werd geslagen er u van weerhouden hadden om in 2007 te gaan stemmen (gehoor 2 CGVS, p.12). Indien dit werkelijk de motieven zijn die aan de basis lagen van uw weigering om in 2007 te gaan stemmen is het merkwaardig dat u deze tijdens het eerste gehoor niet heeft aangehaald. Daarenboven dacht u dat de verkiezingen in juni 2007 gehouden werden, maar uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt echter dat deze op 21 juli 2007 gehouden werden (gehoor 1 CGVS, p.3). Uit bovenstaande onwetendheden blijkt dat uw politieke interesse en betrokkenheid wel heel erg klein is, hetgeen toch merkwaardig is voor iemand die jarenlang voor een organisatie als HRDG werkte. Het is –in het licht van deze beperkte politieke betrokkenheid en gezien uw bewering dat uw arrestatie ter gelegenheid van de verkiezingen van 2004 er u van weerhield om aan de verkiezingen van 2007 deel te nemen- ook weinig overtuigend dat u enkele maanden later – meer bepaald op 22 september 2007 – een groep mensen in Bafut gaat toespreken over de slechte kansen van de Engelstalige Kameroeners, de zaak El-Hadji en de fraude bij de verkiezingen van 11 oktober 2004 (gehoor 1 CGVS, p.13-14). Bovendien verklaarde u dat u alleen ging naar het dansfeest van Fon Abumbi II van Bafut en dat uw 'dichtste relaties' niet in Bafut woonden. Ondanks het feit dat u zelf nooit in Bafut woonde, noemt u Bafut toch uw dorp en ging u alleen naar het dansfeest. U gaf aan dat de Fon van Bafut geen duidelijke politieke voorkeur had, maar volgens informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt hij lid te zijn van de CPDM en riep zijn mensen op om voor de CPDM te stemmen. Het is weinig overtuigend dat u –gezien de omstreden uitlatingen die u op het dansfeest in Bafut beweert te hebben gedaan- volstrekt niet op de hoogte zou zijn geweest van de politieke strekking waartoe de Fon van Bafut behoorde. Bovenstaande zaken trekken uw band met Bafut in twijfel, alsook uw aanwezigheid op het dansfeest van Fon Abumbi II én uw politieke uitlatingen daar.

Uit bovenstaande onwetendheden en vaagheden blijkt dat niet alleen uw betrokkenheid bij de HRDG vanaf 2005 ongeloofwaardig is, maar eveneens uw aanwezigheid op het dansfeest van Fon Abumbi II van Bafut op 22 september 2007 en de daaruit volgende vervolging.

Bovendien kunnen vragen gesteld worden bij uw reisdocumenten

Zo verklaarde u dat u in 2000 een paspoort aanvraag, omdat uw directeur wou dat u soms mee ging op seminarie. U verklaarde verder dat u op het einde van 2003 een visum aanvraag voor naar een seminarie in verband met mensenrechten in België te gaan, maar dat u het niet kreeg. U verklaarde dat u buiten dit seminarie nooit een visum aanvraag (gehoor 1 CGVS, p.8-9). Ook tijdens het tweede gehoor gaf u aan dat u slechts éénmaal een visum aanvraag om met uw baas naar hier (nldr België) te komen (gehoor 2 CGVS, p.1). Toen de dossierbehandelaar u confronteerde met het feit dat het CGVS

over informatie beschikt die bewijst dat u meer dan één keer een visum aanvraag, verklaarde u eerst stress te hebben, het u niet meer te herinneren, maar bevestigde u toch nog een visum aanvraag te hebben. U gaf spontaan aan dat het voor een seminarie te Zwitserland was en dat u niet ging, omdat u ziek was (gehoor 2 CGVS, p.1-2). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt echter dat u dit visum niet kreeg, omdat het een 'nepdossier' betrof. Bovenstaand bedrog ondermijnt verder de oprechtheid van uw asielaanvraag.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde geboortebijlage (nr. 991184), toont uw identiteit aan, die door ons niet in twijfel getrokken wordt. De door u neergelegde geboortebijlage van (A.L.A.T.) (nr. 4807/2004) toont dat hij uw zoon is en dat zijn vader (A.M.A.) is, wat door ons niet in twijfel getrokken wordt. De door u neergelegde professionele kaart van de HRDG, toont aan dat u op 15 augustus 2000 in dienst was bij de HRDG als secretaresse, wat door ons niet in twijfel getrokken wordt. Er werden hierboven wel vragen gesteld bij uw recente tewerkstelling door de HRDG. U legde een badge van verkiezingswaarnemer van de presidentiële verkiezingen op 11 oktober 2004 voor, welke aantoonde dat u observant was bij deze verkiezingen, wat door ons niet in twijfel wordt getrokken. Het door u neergelegde document van de HRDG (dd. 14 april 2008) werd ondertekend door de 'General Coordinator' van de HRDG Mukong Margaret Nain, een persoon die niet voorkomt in de beschikbare informatie over de huidige leidinggevende functionarissen van de HRDG. De authenticiteit van dit document kan hierdoor dan ook in twijfel worden getrokken. U legde foto's voor waarop het uitgebrande huis van uw ouders te zien zou zijn. Deze foto's tonen niet aan dat het uitgebrande huis daadwerkelijk van uw ouders was, laat staan dat ze een indicatie van de oorzaak van de brand geven. U legde ook een foto voor waarop u te zien bent in het ziekenhuis van Gent, waar u op 20 januari 2008 geboren werd (K.R.C.A.). Deze foto heeft geen enkele bewijswaarde in het kader van uw asielaanvraag. Voor wat het door u voorgelegde medisch attest (doorgefaxt op 10 juli 2008) van Dr. (R.H.), huisarts, betreft kan het volgende worden opgemerkt. Er kan begrip worden opgebracht voor uw toestand van angst en stress, maar niettemin kan worden opgemerkt dat uw verklaringen tijdens de 2 gehoren die door het CGVS werden afgenomen coherent en gestructureerd waren. De vermelding in het attest van Dr. (H.) dat u in de war was tijdens het gesprek, is gebaseerd op uw verklaringen en vindt in elk geval geen grond in de 2 gehoorverslagen van het Commissariaat-generaal. Uw raadsman, Meester (K.), haalde tijdens het tweede gehoor door het Commissariaat-generaal aan dat u problemen heeft met de precisering van data, dat u problemen hebt met herinnering en dat hij u adviseerde een psycholoog te consulteren, maar dat u dat niet deed (gehoor 2 CGVS, p.12). Afgaand op het verloop en de inhoud van beide gehoren zijn er in elk geval geen aanwijzingen dat u psychologische problemen zou hebben, laat staan dat deze uw verklaringen op enige wijze zouden hebben beïnvloed. Uit beide verslagen blijkt overigens dat u zeer goed gesitueerd bent in tijd en ruimte. De uitspraak van uw advocaat dat u problemen heeft met data en herinnering is zeker niet veralgemeenbaar, vermits u tijdens beide gehoren in staat was om de meeste feiten vrij precies in de tijd te situeren. U legde geen documenten voor om uw reisweg te staven.

Op 13 augustus 2008 legde u twee faxdocumenten voor die uw activiteiten bij de HRDG moeten staven tot het moment dat u Kameroen ontvluchtte, namelijk een brief die op 9 november 2006 werd opgesteld door (A.C.T.) en een brief die op 15 november 2006 werd opgesteld door uzelf. U legde deze documenten voor om te staven dat u in 2006 nog actief was binnen de HRDG. Om enige bewijskracht te hebben, dienen de door u voorgelegde stukken echter te worden ondersteund door consistente en geloofwaardige verklaringen, wat in casu echter niet het geval is. Hiervoor werd immers opgemerkt dat u niet in staat was spontaan belangrijke zaken te noemen waar de HRDG in 2006 aan werkte (gehoor 2 CGVS, p.10). Overigens betreft het faxkopieën, hetgeen de authenticiteitswaarde aantast gelet op de gemakkelijke manipuleerbaarheid van dergelijke documenten.

Op 6 september 2008 legde u een faxkopie voor van een brief van Nzounkekang Franka, die bedoeld is om uw asielaanvraag te ondersteunen. Deze brief werd geschreven op het briefpapier met briefhoofd van de HRDG te Bamenda en werd door Nzounkekang Franka ondertekend met de functie 'Executive Director HRDG'. Vooreerst kan worden opgemerkt

dat het bevreemdend is dat Nzounkekang Franka briefpapier gebruikt met briefhoofd van de HRDG in Bamenda, vermits ze zich in de Verenigde Staten bevindt. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt bovendien dat Nzounkekang Franka sinds haar vertrek naar de Verenigde Staten niet langer de 'executive director' van de HRDG is. Nzounkekang Franka blijft zelfs geen enkele functie meer te bekleden en geen actieve medewerker van de HRDG meer te zijn. Overigens bestaat er geen enkel officieel document waarbij er vanuit de HRDG iemand een taak toegewezen kreeg in het buitenland. Over de recente vervolgingsfeiten die Nzounkekang Franka met betrekking tot u aanhaalt in haar brief ter ondersteuning van uw asielaanvraag kan de bedenking worden gemaakt dat deze zich afspeelden na haar vertrek naar de Verenigde Staten, zodat zij er geen rechtstreekse getuige van kan zijn geweest. Bijgevolg kan haar ondersteunende brief de geloofwaardigheid van uw asielrelaas niet herstellen. Nzounkekang Franka haalde in haar ondersteunende brief aan dat stafleden als Gaby Ambo en Scolastica Tembo ontslagen moesten worden, maar uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat beide nog deel uitmaakten van de staf na het vertrek van Nzounkekang Franka. Verder haalde Nzounkekang Franka in haar ondersteunende brief aan dat Margaret Mukong de functie van 'General Coordinator' heeft, maar uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat 'General Coordinator' een functie is die niet bestaat binnen de structuur van de HRDG. Bovendien was Margaret Mukong nooit ingeschreven als medewerker van de HRDG.

Verder kan worden opgemerkt dat ook u werd vermeld in de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd. Meer bepaald werd aangegeven dat u medewerker van de HRDG was na het vertrek van Nzounkekang Franka naar de Verenigde Staten. In het antwoorddocument van Gaby Ambo wordt echter niet vermeld tot wanneer u werkzaam was bij de HRDG. Er wordt niet aan getwijfeld dat u medewerker van de HRDG was na het vertrek van Nzounkekang Franka naar de Verenigde Staten, maar – zoals eerder werd aangetoond – is het ongeloofwaardig dat u nog betrokken was bij de HRDG na de dood van Nkwain Patrick op 11 juli 2005.

Het door u neergelegde rapport van 'Amnesty International' betreffende Kameroen in de periode januari – december 2002, handelt over een periode waar personen die vochten voor de mensenrechten geïntimideerd werden, wat niet betwist wordt. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat – sinds het vertrek van Nzounkekang Franka – de vervolging van leden van het HRDG beperkt bleef tot de moeilijkheden die Gaby Ambo kende met een fon in november 2004 (zie administratief dossier). Er is bijgevolg geen aanwijzing dat (gewezen) leden van de HRDG momenteel op systematische wijze door de Kameroense autoriteiten worden vervolgd.

Op 10 juli 2008 faxte u een medisch attest van dokter (H.) door naar het CGVS. In dit attest vraagt hij begrip voor het feit dat u tijdens het interview dd. 4 juli 2008 'in de war raakte' en dit doordat u tijdens uw zwangerschap ernstig ziek was. Betreffende dit attest kan worden opgemerkt dat er begrip kan worden opgebracht voor uw toestand van angst en stress, maar niettemin kan worden opgemerkt dat uw verklaringen tijdens de twee gehoren die door het CGVS werden afgenomen coherent en gestructureerd waren. De vermelding in het attest van dokter (H.) dat u in de war was tijdens het gesprek, is gebaseerd op uw verklaringen en vindt in elk geval geen grond in de twee gehoorverslagen van het CGVS. Uw raadsman, Meester (K.), haalde tijdens het tweede gehoor door het CGVS aan dat u problemen heeft met de precisering van data, dat u problemen hebt met herinnering en dat hij u adviseerde een psycholoog te consulteren, maar dat u dat niet deed (gehoor 2 CGVS, p.12). In het medisch attest van dokter Hacquaert staat verder vermeld dat u verwezen werd voor psychologische hulp. Afgaand op het vlotte verloop van beide gehoren zijn er in elk geval geen aanwijzingen dat eventuele psychologische problemen die u zou hebben uw verklaringen op enige wijze zouden hebben beïnvloed. Uit beide verslagen blijkt overigens dat u zeer goed gesitueerd bent in tijd en ruimte. De uitspraak van uw advocaat dat u problemen heeft met data en herinnering is zeker niet veralgemeenbaar, vermits u tijdens beide gehoren in staat was om de meeste feiten vrij precies in de tijd te situeren. De logboek van de medische dienst van het opvangcentrum van Sint-Niklaas, het medisch attest van dermatoloog (H.), de attesten betreffende uw zwangerschap en de

doorverwijzingsattesten van dokter (H.) tonen uw algemene gezondheidstoestand aan, maar zijn verder niet relevant voor uw asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. Verzoekster benadrukt dat zij een medische problematiek heeft en dit een invloed heeft gehad ten tijde van het interview. Zij is hypertensief, heeft een hoge bloeddruk, dient psychisch begeleid te worden en verliest soms haar concentratie, hetgeen blijkt uit het attest van haar dokter. Deze verklaart dat verzoekster gestresseerd was en ook tijdens het gesprek bij hem in de war was. Doordat zij ernstig ziek was tijdens haar zwangerschap had zij nog steeds een sterk verhoogde bloeddruk. Daardoor blijft zij angstig en onzeker, wat de verwarring in de hand werkte.

Verzoekster doet gelden dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder: CGVS) niet twijfelt aan het feit dat zij betrokken was bij de HRDG maar wel twijfelt aan haar betrokkenheid vanaf juli 2005 tot september 2007.

Zij stelt wel degelijk op de hoogte te zijn van wie na Patrick Nkwain de leidinggevende functie had bij de HRDG en blijft formeel in de verklaringen die zij heeft afgelegd. Zij heeft contact opgenomen met Nzoukekang Franka teneinde te bevestigen dat haar verklaringen overeenstemmen met de werkelijkheid.

Verzoekster verwijst naar haar verklaringen bij het CGVS en betoogt dat de informatie waarop het CGVS zich beroept slechts vermeldt dat Patrick Nkwain stierf na een korte ziekte. Dit kan om het even wat zijn en is zo summier dat dit niet als objectieve bron kan worden beschouwd of als bewijs dat haar verklaringen tegenstrijdig zouden zijn met deze informatie.

Verzoekster verklaart dat het correct is dat de arrestatie van Gaby Ambo plaatsvond op 18 november 2004. Dat zij tijdens het interview een andere datum gaf is volgens haar te wijten aan haar medische problemen. Zij trachtte de correcte datum te geven maar had hoofdpijn. Aangezien zij van de ondervrager een datum moest geven en ongeduldig was door haar ziekte heeft zij een verkeerde datum gegeven. Verzoekster wijst erop dat zij wel wist waarom Gaby gearresteerd werd.

Dat zij geen voorbeelden kon geven van belangrijke zaken, wijt verzoekster aan de vraagstelling bij het CGVS. De ondervrager zou gevraagd hebben: “*Which/what document did you wrote in Human Rights in 2006?*” en verzoekster zou hebben begrepen dat zij werd gevraagd welk document zij in 2006 had geschreven of belangrijk was. Zij dacht dat zij een bepaalde naam diende te geven wat de reden was dat zij de vraag niet begreep en niet kon beantwoorden. Verzoekster geeft aan dat zij wel degelijk voorbeelden kan geven van

mensenrechtenschendingen in Bamenda in 2006 waartegen de HRDG actie ondernam, doch dat de vraag op deze manier nooit werd gesteld.

Zij voert aan dat zij bovendien in september 2008 nieuwe documenten heeft neergelegd waaruit haar activiteit voor de HRDG in 2006 blijkt, zodat hieraan niet meer kan worden getwijfeld.

Haar verklaringen omtrent de één oktober-viering wijt verzoekster aan het feit dat de ondervrager hierover maar vragen bleef stellen.

De vaststelling omtrent de reden waarom zij niet stemde bij de verkiezingen van 2007 zou te wijten zijn aan het feit dat hierop niet werd ingegaan tijdens het eerste interview, doch wel tijdens het tweede interview. Verzoekster stelt dat zij aangaande de datum van de verkiezingen aangaf dat zij rond juni plaatsvonden maar dat zij niet zeker was. Zij zou dit hebben herhaald aan het einde van het interview.

Verzoekster herhaalt dat zij niet op de hoogte was van de politieke overtuiging van de Fon van Bafut.

Met betrekking tot haar visum betoogt zij wel degelijk correcte verklaringen te hebben afgelegd aangezien zij verklaarde dat zij nog een tweede visum aanvraag. Minstens zou deze informatie geen invloed hebben op de vraag of zij in aanmerking komt voor het statuut van vluchteling.

Verzoekster wijst erop dat de nieuwe documenten wel degelijk bewijswaarde hebben aangezien zij consistente en geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd en een aannemelijke uitleg kan geven voor de argumenten, opgesomd in de bestreden beslissing. Zij benadrukt dat zij verscheidene documenten heeft voorgelegd ter staving van haar relaas en waaraan niet wordt getwijfeld. Er zou dan ook geen reden zijn om aan haar nieuwe documenten te twijfelen.

Dat de brief van Franka werd opgesteld op briefpapier van de HRDG in Bamenda en werd ondertekend door haar als "executive director", doet hier geen afbreuk aan, te meer daar uit het antwoorddocument van het CGVS zelf blijkt dat zij vermeld wordt op de lijst van medewerkers na het vertrek van Franka naar de VS en geen melding wordt gemaakt van het feit dat zij in 2006 en 2007 niet meer voor de HRDG werkte. Hieruit kan niet worden afgeleid dat zij niet meer voor de HRDG zou hebben gewerkt na de dood van Patrick Nkwain. Het feit dat Franka de brief ondertekende als "executive director" is volgens verzoekster niet vreemd aangezien zij deze functie wel degelijk heeft uitgeoefend, hetgeen wordt bevestigd in het Cedoca-document van het CGVS. Dat er geen officieel document bestaat waaruit blijkt dat vanuit de HRDG iemand in het buitenland een taak toegewezen kreeg belet niet dat dit in de praktijk zo is en het Cedoca-document bevat hier geen informatie over, doch stelt zelf dat indien Franka tussenkomt, dit ten persoonlijke titel is en niet uit hoofde van de HRDG, waaruit blijkt dat zij het aannemelijk achten dat Franka documenten opstelt.

Inzake Margaret Mukong voert verzoekster aan dat uit het Cedoca-document niet met zekerheid kan worden afgeleid dat Margaret Mukong geen functie zou hebben of wat verzoekster verteld niet correct is. Dat de persoon in dit document deze positie niet erkent betekent niet dat zij in de praktijk niet bestaat of dat Mukong zich zo niet profileert.

Verzoekster stelt nog steeds de overheid te vrezen, gelet op wat haar overkomen is en op het feit dat zij in België asiel heeft aangevraagd. Zij verwijst naar informatie, uitgegeven in februari 2009 door het UNHCR, waaruit blijkt dat door de overheid wordt opgetreden tegen mensenrechtenactivisten en zij aan foltering, mensonterende en vernederende behandelingen worden blootgesteld.

Verzoekster concludeert dat zij, gelet op de beschikbare algemene informatie, haar herhaalde vervolgingen in het verleden en haar vrees te worden vervolgd omwille van haar relaas en het feit dat zij hier asiel is komen vragen, voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 1 A (2) van de Conventie van Genève van 28 juli 1951.

3.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van het CGVS over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert, zonder dat het

een aanvullend onderzoek kan zijn en zich uitsluitend op het rechtsplegingdossier baseert, rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

Verzoekster legde gedetailleerde, coherente en plausibele verklaringen af omtrent haar werkzaamheden als secretaresse voor Albert Womah Mukong en Nzounkekang Franka wanneer deze directeur waren van de HRDG, evenals omtrent haar arrestaties en detenties in augustus 2003 en mei 2004. Zij werd tijdens haar eerste detentie van één week beschuldigd van het opzetten van het volk tegen de regering en mishandeld. Ook tijdens haar tweede detentie, die drie weken duurde, werd verzoekster gefolterd. Op 11 oktober 2004 fungeerde verzoekster als waarnemer bij de presidentiële verkiezingen en als gevolg van haar melding dat er fraude plaatsvond bij de verkiezingen, werd zij nogmaals gearresteerd en geslagen.

Verzoekster legde haar originele geboorteakte neer en haar identiteit wordt door verweerder niet betwist. Ter staving van voormelde feiten brengt zij verscheidene originele documenten bij, meerbepaald haar originele werkkaart van de HRDG en haar badge van verkiezingswaarnemer bij de verkiezingen van 11 oktober 2004. Verzoekster brengt tevens foto's bij van een afgebrande woning (administratief dossier, map A, stuk 14: documenten). Ook in de informatie van het CGVS wordt bevestigd dat verzoekster fungeerde als secretaresse van Nzounkekang Franka (*ibid.*, stuk 15: landeninformatie).

Verweerder betwist niet dat de voormelde feiten hebben plaatsgevonden. Derhalve staat het vast dat verzoekster in het verleden door de Kameroense autoriteiten reeds herhaaldelijk werd vervolgd omwille van haar werkzaamheden voor de HRDG.

Ter beoordeling van de gegrondheid van de vrees voor vervolging van de kandidaat-vluchteling zijn diens persoonlijke omstandigheden van belang, zoals zijn achtergrond, ervaringen, persoonlijkheid en andere factoren die hem zouden kunnen blootstellen aan vervolging. De vraag of de kandidaat-vluchteling in het verleden vervolgingen heeft ondergaan is een belangrijke factor die daarbij in rekening moet worden gebracht. Tevens moet rekening worden gehouden met de situatie in het land van herkomst, onder andere wat betreft de mensenrechtensituatie (UNHCR, *Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims*, 16 december 1998, nr.18-19).

Mede gelet op de niet betwiste activiteiten zijn de in de bestreden motivering aangehaalde motieven inzake verzoeksters lidmaatschap van de HRDG na het vertrek van Franka naar de VS in casu niet afdoende om te besluiten dat zij in 2006 en 2007 geen activiteiten meer zou hebben ontplooid voor deze organisatie. In acht genomen dat (i) uit de informatie in het dossier blijkt dat verzoekster op de lijst staat van de medewerkers van de HRDG sinds het vertrek van Franka Nzounkekang naar de VS (administratief dossier, map B, stuk 9: landeninformatie) (ii) verweerder geenszins betwist dat verzoekster minstens tot juli 2005 lid was van de HRDG, doch louter stelt dat het niet zeker is tot wanneer zij lid was (iii) verzoekster een begin van bewijs bijbrengt van activiteiten in 2006, met name een faxbericht waaruit blijkt dat zij tussenkwam in een grondconflict in november 2006 (administratief dossier, map B, stuk 4), terwijl verweerder, ondanks contacten met de HRDG, geen informatie bijbrengt waaruit blijkt dat verzoekster in dit concrete geval niet zou zijn tussengekomen (iv) verzoekster bij het CGVS aangaf dat zij in 2006 en 2007 minder op het bureau kwam (administratief dossier, map A, stuk 4, p.10) (v) zij een aantal attesten bijbrengt waaruit blijkt dat zij medische problemen heeft en zij tijdens de beide gehoren bij het CGVS herhaaldelijk aangaf dat zij verward was, gestresseerd was, angst had en dat haar verstand geblokkeerd was, zijn verzoeksters lidmaatschap van en activiteiten voor de HRDG minstens tot 2006 plausibel.

Daargelaten de vaststelling dat verzoeksters verklaringen inzake de evenementen in Bafut in 2007 niet geloofwaardig zijn, dient haar, aangezien zij in 2003-2004 door de Kameroense autoriteiten reeds herhaaldelijk werd gearresteerd, gedetineerd en mishandeld omwille van haar activiteiten voor de HRDG en tevens aangenomen kan worden dat zij ook nadien nog activiteiten heeft ontplooid voor de HRDG, het voordeel van de twijfel te worden verleend

